

איסור כולל הוא, וא"ת ודלמא ר' יוסי אית ליה נמי איסור כולל ואומר ר"י דקסבר דאשת איש ונעשית ממנו נמי איסור כולל הוא דמגו דאיסור בשאר קרובות וקמני דנידון באשת איש ומינה אר"י דלהווא לישנא דלקמן דסבר רבי חייא דרבי יוסי ממייב תרמי באיסור כולל צ"ל דאשת איש ונעשית ממנו לא תשיב איסור כולל אע"ג דאיסור בשאר קרובות כיון שאין (ו) שם אחד כי היכי דלא תקשה דרבי יוסי אדר' יוסי והא דתשיב איסור כולל נעל מוס ששימש בטומאה דמעיקרא שרי באכילה ואסור בעבודה איעמי ליה מגו דאיסור באכילה איסור נמי בעבודה אכילה ועבודה תשיב נמי שם אחד דשנייה נאסרו בגשון קריבה דבעבודה כתיב כל איש אשר צו מוס לא יגש להקריב לחם וגו' (ויקרא כא) ובאכילה בטומאה כתיב איש אשר יקרב מכל זרעכם וגו' (שם כג) דמיירי באכילה כדאמרין בפ"ב דמעילה דף י"ו (ב) וצוחים (דף מה) ומיהו איסור מוסף אומר ר"י דתשיב אפילו כשאין השמות שוין כדמוכח בפ' אמרו לו (בבבמות ד) גבי הכא על גת בתו מיזב משום כלתו כו' ואין להאריך כאן:

לא א מיי פייז מה' איסורי ביאה הלכה ה ופ"ד מהלכות שגגות הלכה ה:
לח ב ג מיי פייז מה' מהלכות הל' יב: מקדש הל' יב: לח ד מיי פייז מהלכי מעשה קרובות הל' ט סגמ לאין שט:

אמר רבי אבהו מודה ר' יוסי באיסור מוסף. שהוא חל על איסור כגון איסור אשת אח ומוסף הוא שבתהלה כשנשא זה את אחותה וזו פנייה נאסרה עליו משום אחות אשה ומומרת לכל אחיו נשאת לאחד מהן נאסרה על כולן משום אשת אח ועכשיו ניתוסף איסור עליה לגבי שאר אחיו ומגו דחייל שם אשת אח עלה לגבי אחיו שתייה מומרת להם חל נמי השם הזה לגבי דידיה ואע"ג דאסורא עליה וקיימא, אבל אשת איש ונעשית ממנו מתחלה הימה אסורה לכל העולם משום אשת איש נשא זה את בתה אין איסור זה ראוי להוסיף עליה עם אחרים דנימא מגו דחייל עליהו ליחול נמי עליה דהאי דחממו ונעשית אשת איש (ב) ודאי איסור מוסף הוא שמתחלה אסורה לזה ומומרת לכל העולם נעשית אשת איש איסורא האי שם עלה לגבי כ"ע ומגו דחייל עלייהו חייל נמי לגבי דהאי והאי דקאמר רבי יוסי נידון בחממו משום דנמיתות עסקין ואי אשת יכול להמיתו צ"ב מיתות הואיל ושמיהן עליו ידון בחמורה אבל אם היה שוגג היה חייב צ' טעמות: **פינה נשא ח'.** דאחות אשה קדים ואח"כ נשא מת אחי איסור אשת אח חייב כדפרישית מגו דאיסורא איסורא דהאי שם לגבי אחיו כו': **אלא היכא דנשא חס.** דאיסור אשת אח קדים עליה דהאי ואח"כ נשא אחותה מאי תוספת איכא עלה דקמייתא לגבי אחריני דנימא מגו: **וכי פיימא מגו.** דבהך נישואין דבתרייתא מתסר האי גבירא בצוליה אחותא משום אחות אשה דעך שהתא הוה שריין ליה איסור נמי משום האי שמה גופיה עלה דקמייתא שהיא אשת אחיו האי לאו איסור מוסף הוא דהא עלה דקמייתא לא איסורא איסור לגבי אחרינא אלא איסור כולל הוא דיכיל לה לקמייתא בשם אחות אשה מגו דחייל על אחותה: איסור מוסף כשהאיסור מוסף על החתיכה לאוסרה על מי (ב) שמומרת עליו. איסור כולל שהאיסור חל על החתיכה אחרת ואותה גוררת לו עמהם על ידי מגו: וא"ת דגרסי הכא וזו חממו ונעשית אשת איש איסור מוסף הוא. ושיבש הוא צידס ואע"ג דודאי איסור מוסף הוא לאו פירכא היא דודאי אית ליה לר' יוסי איסור מוסף כגון אשת איש חל על איסור חממו ותרייהו איסורי עליה והא דקאמר ונידון בחממו משום דזו היא החמורה דאי אמרת נידון באשת איש אם כן אין זה איסור חל על איסור אלא איסור מצטל איסור: **אלא אמר רבא.** לעולם

אמר ר' אבהו מודה ר' יוסי באיסור מוסף תינה היכא דנשא ח' ואח"כ נשא מת מגו דאתוסף איסור לגבי דידיה אלא היכא דנשא מת ואח"כ נשא ח' מאי איסור מוסף איכא וב"ב מגו דאיסור בכוליהו אחוותא האי איסור כולל הוא אלא אמר רבא מעלה אני עליו כאילו עשה שתים ואינו חייב אלא אחת וכן כי אתא רבין א"ר יוחנן מעלה אני עליו כאילו עשה כ' ואינו חייב אלא אחת מאי נפקא מינה לקברו בין רשעים גמורים ובפלוגתא דאיתמר זר ששימש בשבת רבי חייא אומר חייב שתיים בר קפרא אומר אין חייב אלא אחת קפ"ג רבי חייא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי שתיים קפ"ג בר קפרא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי אחת התחיל רבי חייא לדרון שבת לכל נאסרה כשהותרה במקדש אצל כהנים הותרה לכהנים הותרה ולא לזרים יש כאן משום זרות ויש כאן משום שבת התחיל בר קפרא לדרון שבת לכל נאסרה כשהותרה במקדש הותרה אין כאן אלא זרות בעל מום ששימש בטומאה רבי חייא אומר חייב שתיים בר קפרא אומר אין חייב אלא אחת קפ"ג ר' חייא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי אחת התחיל ר"ח לדרון טומאה לכל נאסרה כשהותרה במקדש אצל כהנים תמימים הותרה לכהנים תמימים הותרה ולא לבעלי מומין יש כאן משום בעלי מומין ויש כאן משום טומאה התחיל בר קפרא לדרון טומאה לכל נאסרה כשהותרה במקדש הותרה אין כאן אלא משום בעל מום זר שאבל מליקה ר' חייא אומר חייב שתיים בר קפרא אומר אין חייב אלא אחת קפ"ג רבי חייא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי שתיים קפ"ג בר קפרא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי אחת התחיל רבי חייא לדרון נבלה לכל נאסרה כשהותרה במקדש אצל כהנים הותרה לכהנים הותרה ולא לזרים יש כאן משום זרות ויש כאן משום מליקה התחיל בר קפרא לדרון נבלה לכל נאסרה כשהותרה במקדש הותרה אין כאן אלא משום זרות במאי

לית ליה לר' יוסי איסור חל על איסור והא דקאמר לעיל וע"פ חייב עלה משום אשת אח ומשום אחות אשה לאו בשוגג לחייבי שתי טעמות אלא צמוד וליעשות רשע גמור ולקברו בין רשעים (ב) גמורים שהרשע נקבר אצל רשעים דתמן בסנהדרין (דף מו.) שתי קברות היו מתוקנין לצ"ד א' לנהרגין ולנחנקין וא' לנשקלין ולנשרפין והכא נמי אע"ג דהאי לאו ממייב צ"ד הוא הואיל ועבד תרמי קבירין ליה גבי נשקלין ונשרפין: חייב צ' ב' איסורי קחשיב דהא משום זרות אין כאן טעמת דהא על זדונו מיתה צדי שמים הוא ואין חייב טעמת אלא על שגגת כרת: מרבי. רצונו הקדוש: **כשהותרה במקדש הותרה במאי** לית ליה לר' יוסי איסור חל על איסור והא דקאמר לעיל וע"פ חייב עלה משום אשת אח ומשום אחות אשה לאו בשוגג לחייבי שתי טעמות אלא צמוד וליעשות רשע גמור ולקברו בין רשעים (ב) גמורים שהרשע נקבר אצל רשעים דתמן בסנהדרין (דף מו.) שתי קברות היו מתוקנין לצ"ד א' לנהרגין ולנחנקין וא' לנשקלין ולנשרפין והכא נמי אע"ג דהאי לאו ממייב צ"ד הוא הואיל ועבד תרמי קבירין ליה גבי נשקלין ונשרפין: חייב צ' ב' איסורי קחשיב דהא משום זרות אין כאן טעמת דהא על זדונו מיתה צדי שמים הוא ואין חייב טעמת אלא על שגגת כרת: מרבי. רצונו הקדוש: **כשהותרה במקדש הותרה במאי** לית ליה לר' יוסי איסור חל על איסור והא דקאמר לעיל וע"פ חייב עלה משום אשת אח ומשום אחות אשה לאו בשוגג לחייבי שתי טעמות אלא צמוד וליעשות רשע גמור ולקברו בין רשעים (ב) גמורים שהרשע נקבר אצל רשעים דתמן בסנהדרין (דף מו.) שתי קברות היו מתוקנין לצ"ד א' לנהרגין ולנחנקין וא' לנשקלין ולנשרפין והכא נמי אע"ג דהאי לאו ממייב צ"ד הוא הואיל ועבד תרמי קבירין ליה גבי נשקלין ונשרפין: חייב צ' ב' איסורי קחשיב דהא משום זרות אין כאן טעמת דהא על זדונו מיתה צדי שמים הוא ואין חייב טעמת אלא על שגגת כרת: מרבי. רצונו הקדוש: **כשהותרה במקדש הותרה במאי**

ותו חממו ונעשית אשת איש איסור מוסף הוא. בקונטרס לא גרס ליה דאפילו חייל עליה איסור אשת איש נידון (ב) בחמורה וליכא למימר דמשמע ליה נידון בחממו ולא חל כלל איסור אשת איש ואם לא חמרו צו משום חממו אלא משום אשת איש פטור דהא צפוק השרפיה (סנהדרין דף ע"א.) וס' פריך רב אלא בר אהבה וליתרו נמי משום איסור אשת איש דהא א"ר אבהו מודה רבי יוסי באיסור מוסף ומשני ליה התם אלא דרי אטו בתרי קטלי קטלת ליה משמע כהדיא דחל איסור אשת איש אלא משום דנידון בחמורה ור"ת אומר דשפיר גרס ליה וטעי הכא כדוהו טעי התם רב אלא בר אהבה והוה סבור דנידון בחממו משום דלא חייל עליה איסור אשת איש ולא חס לתרין כיון דע"כ צריך לשינוא אחרינא משום אשת איש קמייתא:

16 ולקמן לג' (ב) שנומט
17 (א) וזה סה"ד בש"ל
(ד) ובמדרג ט'
הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה אמר ר' אבהו וכו' אשת איש הא ידאי איסור: (ב) ד"ה איסור מוסף וכו' על מי שדחתה מומרת עליו: (ג) ד"ה אלא וכו' נעשית גמורים: (ד) ד"ה חייב איסור וכו' שאין זה שם אחד: (ה) ד"ה ימי וכו' אשת איש נידון בחממו החמורה וליכא:

מוסף רש"י
מודה ר' יוסי באיסור חממו הליך חממו ונעשית אשת איש חף על צו דאיכא איסור מוסף. דאיסורא איסורא דאשת איש עלמא אפילו הכי נידון בחממו משום דחמורה היא, אבל אשת איש ונעשית ממנו ליכא לא כולל יאל מוסף בחממו יכא:

סתם הלכך אין כאן אלא משום זרות: **ששימש בטומאה.** בקרבן צבור קאמר שדומה הטומאה וכן זר ששימש בשבתא ויש כאן משום טומאה ואזכרתיה מיימורו מקדשי בני ישראל ולא יחללו (ויקרא כג): **אלל תמימים הותרה.** דראוים לעבוד דילפינן מצמעותי (ד) מפי' בטומאה (פסחים דף ע"ג.) **זר שאכל.** מליקת הכהנים: חייב ששים. משום זרות ומשום נבילה דקרבן הנאכל לכהנים זר האוכלו עובר מפי' אלא יאכל כי קדש הם (שמות כט) ולא היו אזהרה דמעילה דכל שיש בו שעת הימר לכהנים אין בו מעילה ומעילה (ב): **לכהנים הותרה.** בחטאת העוף: באיסור